

Den danske befolkning sagde nej tak til euroen. Det nej vil blive respekteret af Det Konservative Folkeparti, og der bliver ingen ny afstemning om euroen i mange år.

Vi skal i disse uger passe på, at nejsiden ikke får monopol på at fortolke befolkningens nej.

Både hr. Holger K. Nielsen og fru Pia Kjærsgaard forsøgte under debatten at lægge alt muligt ind i nej. Alt muligt, som folkeafstemningen ikke drejede sig om, og nu gør de det igen – fortolker nej, hvilket de selvfølgelig er i deres gode ret til. Problemet er bare, at de tager fejl.

Det er ikke rigtigt, når SF og Dansk Folkeparti påstår, at nej til euroen var et nej til tættere samarbejde. Det er heller ikke rigtigt, når SF og Dansk Folkeparti påstår, at befolkningen sagde nej til det, der skal foregå i Nice til december. Det er forkert. Jeg køber det ikke.

Det er ikke mere end 2½ år siden, at et større flertal i befolkningen sagde ja til Amsterdamtraktaten. Det skal vi ikke glemme. Befolkningen sagde ja til udvidelsen mod øst, ja til tættere samarbejde om forbrugerpolitik, ja til flere flertalsafgørelser på en række områder. Befolkningen sagde ja til EU, ja til samarbejdet.

Endelig er det heller ikke rigtigt, når man påstår, at dette skaber grundlag for en ny udvikling i EU, hvor Danmark kan sætte dagsordenen. De andre lande fortsætter med at samarbejde og opbygge konstruktive løsninger på grænseoverskridende problemer.

Ved at stå udenfor tager vi ikke et ansvar, og vi mister derfor også indflydelse på dagsordenen. Det er realiteterne, og det er efter vores mening dybt beklageligt, at Danmark med forbeholdene signalerer, at EU-samarbejdet kan foregå i flere hastigheder.

Ved at skubbe til den udvikling får man alene frembragt de gamle magtstrukturer i Europa, hvor Tyskland og Frankrig sætter dagsordenen, og så følger de små lande efter. Hele meningen med EU har jo fra starten været at dele magten mellem alle landene og give de mindre nationer mulighed for at påvirke beslutningerne, før de træffes. Men vi tager afstand fra de politikere, der forsøger at fortolke nej sidste torsdag på en bestemt måde.

Det, befolkningen stemte nej til, var den fælles mønt. Det er proportionerne, og det er de realiteter, vi alle sammen må forholde os til.

En stor del af den danske befolkning vil forblive skeptiske over for det europæiske samarbejdsprojekt. Vi kan håbe på stigende opbakning i EU-spørgsmål, og forudsætningen er, at

vi lytter til den bekymring, befolkningen har for dele af EU-samarbejdet.

Vi skal ikke opgive at bygge bro mellem tilhængere og modstandere. Jeg mener, at alle vi tilhængere af mere EU-samarbejde har en pligt til at holde dialogen i live og fortælle befolkningen, hvad vi vil med EU-medlemskabet. Grundlaget skal være et samarbejde mellem selvstændige lande. Men Det Konservative Folkeparti ændrer altså ikke europapolitik over natten på baggrund af euroafstemningen i torsdags.

Det ville være falsk tale, hvis vi onsdagen før afstemningen lagde hele vores sjæl i argumenterne for et ja for dagen efter at falde over vores egne ben for at tækkes en folkelig mening, der har givet os en kurv.

Vi skal være bedre til at vise, at heller ikke vi er begejstrede for alle forordninger, direktiver og initiativer, der kommer fra EU. Vi tilhængere skal være bedre til – på møderne i EU, men så sandelig også i den hemmelige debat – at gøre offentligheden opmærksom på, at vi også siger fra over for dårlige forslag og misbrug af EU's kompetence.

Det er glædeligt, at EF-domstolen i dag har givet vores sundhedsminister og resten af EU's sundhedsministre sådan en over næsen og sagt, at EU ikke har kompetence til at lave forbud mod tobaksreklamer. Det er der ikke hjemmel til, og det er godt, at Traktaten er klar på dette område.

I dag behandler medierne i stor udstrækning EU-sager som en sag af national interesse og citerer ministrene i deres bestræbelser for at nå et kompromis med de andre lande, men det er uden nuancer.

Vi har en forpligtelse til at få nuancerne med. Vi mener, at vi skal være bedre til at slå for nærhedsprincippet i EU. Vi har det i Traktaten, vi har en god protokol, men vi bruger det ikke godt nok. Beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt. Lad os gøre dét til et arbejdsformål. Og endvidere skal vi have nogle flere debatter om indholdet i EU-samarbejdet her i Tinget.

Vi diskuterer alt for ofte for og imod EU, men sjældent hvad og hvordan. Det trænger vi til. En forespørgselsdebat om f.eks. EU's budget, før regeringens ministre sendes af sted med et mandat, kunne være med til at skabe en fornøden opmærksomhed – også om nogle af de skævheder, som EU-systemet har. Det medgiver jeg gerne.